İLERİCİ yurtsever GENCLİK
Gazetesinin özel sayısıdır.
50 kuruş.

ilerici
YURTSEVER
gençlik

1 MAYIS

TÜSTAV

İşçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma bayramı 1 Mayıs

Kapitalizmin doğuşu ile birlikte sermaye ile emek arasındaki çelişki de başladı. Bir yanda üretim araçlarına sahibolan, emekçilerin ürettiği değere elkoyan sermaye sahipleri (burjuvazi); diğer yanda çalışacak bir iş bulabildiklerinde boğaz tokluğuna günde 14-15 saat çalışan, iş-gücü'nü satarak yaşamlarını sürdürmeye çalışan, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri olmayan işçi sınıfı.

Derebeyliği (feodal toplumu) yıkmak için emekçilere **«özgürlük, eşitlik, kardeşlik»** vaadeden burjuvazi, emekçilerin gücüyle, kanlarıyla derebeylik düzenini yıktılar. Ve özgürlük isteyen emekçileri günde 15 saat çalışmaya, kadınları çocukları sömürüye açlığa, kapitalist düzene, yani ücretli köleliğe mahkum ettiler.

Örgütlü burjuvazi karşısında, işçi sınıfı birleşmeye ve mücadele etmeye başladı. İşçiler-emekçiler özgürlük için, eşitlik için, sömürüsüz bir dünya için mücadele ediyorlardı. Gün doğumundan gün batımına dek çalışan işçilerin ilk hedefi 8 saatlik işgünü idi.

19. yüzyılın sonları... Amerika Birleşik Devletleri... Amerikan kapitalizmi, ülke işsizler ordusuyla doluyken, düşük ücretlerle küçük çocuklar, kadınlar, ölesiye çalıştırılırken şu aşağılık propagandayı yayıyor: **«Savaş sonrasında kendilerine su ve ekmek bulabilecek bir gelir düzeyi sağlanan işçiler minnettar olmalıdırlar».**

1874 yılı başında, kapitalistler dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verdi. İşçi sınıfı bu karara karşı direndi. 13 Ocak 1874 günü işçiler kitlesel bir gösteri düzenlediler, burjuvazi gösteriyi silahlı adamları ve atlı polisler eliyle zorla bastırdı. Pek çok işçi yaralandı ve tutuklandı. Kısa bir süre sonra Pensilvanya'da kömür işçileri harekete geçti. Direniş kanlı bir biçimde kırıldı. 10 işçi lideri asıldı, 14'ü zindanlara atıldı. Amerikan işçi sınıfının direnişi yayılıyor, burjuvazinin baskısı da yoğunlaşıyordu. 1877'de Baltimur'da silahlı polislerin ateşi sonucu 12 işçi öldürüldü. Mücadele içinde işçi hareketi yükseliyor ve örgütleniyordu. Birleşen sendikalar 8 saatlik işgünü için mücadelede kararlıydılar.

1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçi sınıfının en bilinçli ve örgütlü kesimi sekiz saatlik çalışma günü için ülke çapında GENEL GREV ilân etti. Polis grevi kırmak için sokak serserilerini silahlandırdı. Şikago'da işçilere ateş açıldı. Bu olayı protesto etmek için ertesi gün Desplains alanında binlerce işçi toplandı. Kalabalık dağılmak üzere iken burjuvazinin yetiştirdiği bir kışkırtıcının (provakatör) attığı bomba ortalığı karıştırdı. Bomba ile birlikte polisler silahlarını çekip işçilere ateş etmeye başladılar: Kadınlara, çocuklara, buldukları her canlı varlığa... Olaylar sonunda **Parsons, Spies, Fischer** ve **Engel** isimli dört yiğit işçi önderi idam edildi.

1889'da Paris'te toplanan dünya işçilerinin büyük kongresi II. Enternasyonal, 1 Mayıs gününü dünya işçilerinin dayanışma bayramı olarak ilân etti.

Dünya işçileri 1 Mayıs'ı kitlesel bir biçimde kutlamaya başladılar:

● **1 Mayıs 1889 Fransa:** İşçi bayramı ilk kez kutlanıyordu. Paris'te ve 138 kentte gösteriler düzenlendi. Marsilya'da 50.000 işçi toplandı. Hükümet tutuklamalara başvururken, Paris'in burjuvaları kenti terkediyorlardı.

● **1 Mayıs 1889 Avusturya:** Viyana'da gösteriler üzerine yoğun bir terör uygulandı. Ajanlar, provakatörler olaylar çıkardılar. Tutuklanan 19 yaşındaki işçi Taveraier şöyle ifade veriyordu: **«İyiki gösteriyi yaptık. Çünkü 1 Mayıs'tan önce sabah 6'dan akşam 10'a dek çalışıyorduk. Şimdi 1 saatlik öğle tatilimiz var.»**

● **1 Mayıs 1891 Fransa:** 8 saatlik iş günü için imza toplandı, gösteriler birbirini izledi. Polis adam vurmada... 21 yaşından küçük 8 kişi ve 11-13 yaşlarında 2 çocuk kurşunlandı.

● **1 Mayıs 1906 Fransa:** 40.000 grevci işçiye karşı 20.000 asker harekete geçti. 1100 işçi öldürüldü. Fransa'da 1 Mayıs'ın yasalarla bayram olarak tanınması Fransız işçi sınıfının kararlı mücadelesi sonucu 1946 yılında gerçekleşti.

● **1 Mayıs 1913 Çarlık Rusyası:** St. Petersburg'da büyük gösteriler yapıldı. Hükümetin engelleme çabalarına ve işverenlerin lokavt tehditlerine rağmen 250000 grevci 1 Mayıs gösterilerine katıldı.

● **1 Mayıs 1929 Almanya:** Berlin polisi 1 Mayıs gösterilerini yasakladı. Sendikalar yasağı tanımadı. **«45 saatlik çalışma haftası, 8 saatlik çalışma günü (gençler için 6 saat)»** istemleriyle gösteriler yaptılar. Polis, işçilere ateş açtı. Sonuç: 33 ölü, 30'dan fazla yaralı.

● **1 Mayıs 1936 Bulgaristan:** Örgütlü işçiler faşist krallık hükümetine karşı, 1936 1 Mayıs'ını anti-faşist ve anti-emperyalist bir kitle gösterisine dönüştürdüler.

● **1 Mayıs 1939 Bulgaristan:** İkinci Emperyalist Dünya Savaşı öncesi. İşçi sınıfı ve tüm emekçiler faşizme ve savaşa karşı, bağımsızlık, barış, dostluk isteklerini haykırdı. Polis, 100 kişiyi yaraladı, 300 kişiyi tutukladı.

1 Mayıs dünyanın birçok ülkesinde işçi sınıfı tarafından kutlana geldi yıllar boyu.

1886'dan bu yana işçi sınıfı, emekten yana bir dünya için verdiği mücadelede ileri adımlar attı. Yirminci yüzyılın başında Çarlık Rusyası'nda işçiler, köylüler, emekçiler iktidarı kapitalistlerin, büyük toprak sahiplerinin elinden alarak iktidara geldiler. Üretim araçlarının özel ellerde bulunmasına, insanın insanı sömürmesine son verdiler. Dünyanın ilk işçiden yana, ilk emekten yana, ilk sosyalist ülkesini kurdular. Dünyanın dört bir yanındaki emekçiler, ilk sosyalist ülkeye, emperyalistlerin yönelttiği saldırıyı göğüsledi, dünyanın ilk özgür ülkesini korudu. O günden bu yana işçi sınıfının dünya ölçüsündeki iktidar mücadelesi gelişti. Birçok ülkede işçi sınıfı, tüm emekçilerle elele iktidara geldi. Bugün dünyanın üçte birini emekten yana, sosyalist ülkeler oluşturmaktadır. 20. yüzyılın başında dünya nüfusunun % 69'u sömürge ülkelerde yaşamaktaydı. Yükselen ulusal kurtuluş savaşları sonucu bu ülkelerin büyük bir kısmı bağımsızlığına kavuştu. Özgürlüğe kavuşan ülkeler kapitalist olmayan yolda ilerlemekteler. Bugün dünyanın % 4'ünü kaplayan sömürgelerde ulusal kurtuluş savaşları tüm sıcaklığıyla sürmektedir. Henüz sömürünün, kapitalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerin işçi sınıfları burjuvaziye karşı dişe diş bir mücadele vermektedirler.

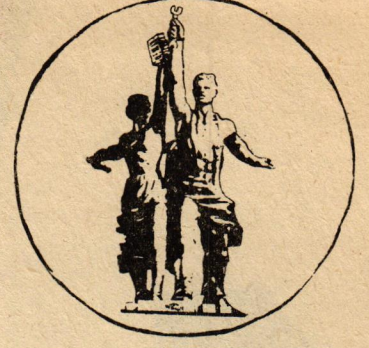
Dünya sosyalist sistemi, ulusal kurtuluş savaşları ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri giderek güçlenmekte, dünyada barışın korunmasını emperyalist ülkelere dayatmaktadır. Dünya üzerinde 1 Mayıs'ın kitlesel olarak kutlanageldiği 60'a yakın ülke işçi sınıfı bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm istemlerini haykırıyor. Türkiye işçi sınıfının da bu ülkelerle birlikte bayramını kutladığı bu günde, Türkiye işçi sınıfının davasına yaşamını adamış büyük şair Nazım Hikmet'in şu şiiri akla geliyor:

1 Mayıs
yaşım yirmi
Lenin sağ.
Bir tek Kızıl Meydan
150 Milyon insan.
35 yıl geçti aradan,
yaşım yine 20,
Lenin yine sağ,
Kızıl Meydanlarda
1 Milyar insan

1976 1 Mayıs'ında şunları ekleyebiliriz şiire:
1 Mayıs 1976
Nazım yine sağ
Taksim meydanında
Yüzbinlerce insan

1 Mayıs emekten yana ülkelerde sosyalist kuruculuk uğraşı veren ve kapitalist ülkelerde mücadelelerini sürdüren işçilere, bağımsızlık savaşı veren halklara ve tüm emekten yana olanlara kutlu olsun.

GREV

Fabrikada, sokakta,
alnı açık duranların yanında
dev gibi doğruldular.
Zafer yakında.
Bilek var, vuruşmaya.
Güç var, korunmaya.
Soluk var, harcanmaya.
Zafer yakında.
Can var, verilecek.
Kardeş var, ayakta.
Kardeşe can feda.
Zafer yakında
GUILLEVIC (Çev: A. Kadir)

1 MAYIS MARŞI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez

Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların ufuklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın doruklarından
Yurdumun güneşli günleri
Mutlak gelen gündedir

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

ÖĞRENMEYE ÖVGÜ

En kolayından başla öğrenmeye,
çoktan geldi zamanı,
sakın geciktik falan deme!
Alfabe yetmez ama, öğren onu,
başla bir kez ve dayan!
Ne yap yap, öğren her şeyi,
ve ne yap yap, başa geç!
Sürgünde misin, öğren!
Zindanda mısın, öğren!
Mutfakta mısın, öğren!
Altmışında mısın, öğren!
Ve ne yap yap, başa geç!
Sen, evsiz barksız, okula git!
Sen, tir tir titreyen, yut bilgiyi!
Sen, aç ve çıplak, al kitabı eline!
Bir silahtır sana o,
sarıl ona, başa geç!
Sıkılma, arkadaş, araştır, sor!
Kulak asma her söylenene,
gözünü dört, aç, kendin gör!
Bir şeyi kendin öğrenmedin mi,
onu bilmiyorsun demektir!
İyi bak şu hesaba,
sensin onu ödeyecek olan!
Her koltukta oturana mim koy,
nasıl gelmiş oraya, sor soruştur!
Ve ne yap yap, başa geç!

BERTOLT BRECHT
(Çev: A. Kadir)

"Bahar ve çiçek bayramı" burjuvazinin olsun Bizim bayramımız 1 Mayıs

HAVA DÖNDÜ, İŞÇİDEN İŞÇİDEN ESİYOR YEL!

BİR MAYIS

1 Mayıs 1973

Kışın istibdadı bitmiş, çıkmışım sokağa
karanlığın zulmü yıkılmış, çıkmışım sokağa
acının harmanı kalkmış, çıkmışım sokağa

çıkmışım sokağa, bolluğun sofrası donanmış
çıkmışım sokağa, umudun coşkusu yayılmış
çıkmışım sokağa, mutluluğun tezgahı kurulmuş

duyanlarla el eleyim benden önce bu sevinci,
el ele olacağım duyacaklarla benden sonra.

Kemal ÖZER

Türkiye'de yüzyılı aşan işçi hareketleri tarihinde 1 Mayıs'ların önemli bir yeri vardır. Türkiye'de 1 Mayıs «İşçi Bayramı» olarak 1910 yıllarından itibaren kutlanmaya başlanmıştır. Türkiye işçi sınıfı davasına sahip çıkarken, uluslararası bayram gününe de sahip çıkmıştır. Ancak, Türkiye'de kutlanan ilk 1 Mayıs'lar yığınsal gösterilere dönüşmemiştir. İlk kitlesel 1 Mayıs'lar işçi sınıfının yabancı işgal kuvvetlerine karşı dövüştüğü ulusal kurtuluş savaşı yıllarında gerçekleştirilmiştir.

1921 yılında Sakarya'da, ölüm kalım savaşlarının verildiği, tren istasyonunun birkaç kez elden ele geçtiği günlerde istasyon duvarlarında «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» yazılıydı. Aynı yıl İstanbul kenti, Fransız, İngiliz, Amerikan, İtalyan ve Yunan işgali altında ezilirken, kukla padişah hükümeti, işbirlikçiler işgal kuvvetlerinin uşaklığını yapıyorlardı. Bu ortamda işçiler siyasal örgütleri ile 1 Mayıs günü bir yürüyüş düzenlediler. Binlerce işçi 1 Mayıs 1921'de Saraçhanebaşında toplandı ve Hürriyet-i Ebediye tepesine kadar yürüdüler. Hürriyet-i Ebediye tepesinde söz alan Sadrettin Celâl Antel ve Mustafa Fazıl gibi işçi önderleri 1 Mayıs'ta tüm dünya işçilerinin sermayenin egemenliğine karşı verdikleri mücadeledeki kararlılıklarını belirten konuşmalar yaptılar. İşçi sınıfının bu heybetli gösterisi, işgalci güçlere ve onlarla bütünleşen yerli işbirlikçilere korku saldı. İşgal altındaki İstanbul halkına umut ve güç verdi. İşçiler, İstanbul sokaklarına «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» diye yazdılar.

Kurtuluş savaşında en ön cephede işçiler, emekçiler döğüşüyordu. Geceyi gündüze katarak cepheye silah, mermi hazırlayanlar da işçiler, emekçilerdi. Kurtuluş savaşının tüm yükü işçi sınıfının omuzlarındaydı.

1922 yılında emperyalist Fransız donanması Mersin Limanına demir attı. «Teslim olun» çağrısına karşı ilk isyan bayrağını işçiler kaldırdılar. 1 Mayıs günü Mersin'de binlerce emekçi büyük bir gösteri yaptı. Duvarlara yazılan yazılarda, bildirilerde «Yaşasın 1 Mayıs! Kahrolsun Emperyalizm! Kahrolsun Emperyalistlerin uşağı İstanbul Hükümeti!» sloganları yer alıyordu.

1923 1 Mayıs'ında İstanbul'da tütün işçileri grev yapmaya, Adapazarı İmalâtı Harbiye işçileri işçi bayramını kutlamaya karar verdiler. Birçok yerli ve yabancı işletmelerdeki işçiler «yabancı şirketlere el konulması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik iş günü, hafta tatili, serbest sendika ve grev hakkı» istemleriyle greve gittiler. Grev yapan ve 1 Mayıs bildirilerini dağıtmak isteyen işçiler tutuklandı. «Türkiye Büyük Millet Meclisini iskat ve meşruiyetine isyanı tazammun eder» bahanesiyle tutuklamalar genişletildi.

1924'de ağır koşullara rağmen 1 Mayıs kitlesel ve örgütlü bir biçimde kutlandı. Ellerinde pankartlarla Cebeci'den yürüyüşe geçen işbaşı giysili işçilerin arkasından Ankara'lı esnaflar, emekçiler ve aydınlar geliyordu. «Halka demokratik tüm haklar tanınmalıdır» haykırışlarıyla o muhteşem kalabalık Meclisin önünden geçti. Aynı akşam bir kapalı salon toplantısı düzenlendi. Arkasından geniş tutuklamalar başladı. 8 saatlik işgünü için bildiri dağıtanlar ve daha birçok insan zindanlara atıldı. «Amele Teali Cemiyeti» kapatıldı.

1 MAYIS BİRLİK MÜCADELE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR !..

1 Mayıs son olarak kitlesel bir biçimde 1925'de kutlandı. Sermayedarlar, işçi sınıfımızın dayanışma ve mücadele bilincini, dünya işçileriyle olan kopmaz bağlarını simgeleyen 1 Mayıs'ın kitlesel gösterilere dönüşmesinden korktular. Burjuvazi, 1925 yılında 1 Mayıs'ı «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilân etti. 1925 yılında yürürlüğe giren Takriri Sükun Yasası işçi sınıfının tüm mücadelesini yasakladı. 1936 yılında faşist İtalyan Ceza Yasalarından alınan 141 ve 142. maddeler Türk Ceza Yasasına konuldu. 1938'de bir yasa ile sınıf esasına göre dernek kurmak bir kez daha yasaklandı.

Fakat, işçi sınıfı ağır baskılara rağmen 1 Mayıs'ı yaşatmaya devam etti. Örneğin, 1938'den sonraki tek parti döneminde Adana'da bir 1 Mayıs günü aniden fabrikaların paydos düdükleri çalmaya başladı. Bir anda Cumhurbaşkanı İnönü'nün kente geleceği haberi yayıldı. İş yerleri tatil edildi. Bando ve tüm kolluk kuvvetleri istasyon çevresinde toplanmıştı. Aynı anda ise kentin başka bir yöresinde, bir bahçede toplanan işçiler 1 Mayıs'ı kutluyorlardı. Polis olayı haber alıp gelene dek işçiler dağılmıştı. Polis bahçede, direkte dalgalanan bayrakları ve bildirileri buldu.

İşçi sınıfı üzerinde sürdürülen tüm baskılar onun mücadele ateşini söndüremedi. İşçi sınıfı demokrasi ve özgürlük yolunda yeni kazanımlar elde etti.

Saraçhane mitingi, Kavel, Kozlu, Paşabahçe, Demirdöküm, Derby, 15-16 Haziran bu kazanımların elde edilmesi ve korunmasında kilometre taşlarıydı. Ulusal sendikal örgütü DİSK'i kuran Türkiye işçi sınıfı onu adım adım geliştirerek bugüne gelmiştir. Bugün, yeni katılma kararı alanlarla birlikte yarım milyon işçi DİSK çatısı altında bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı vermektedir. Onbinlerce, yüzbinlerce işçinin DİSK'le bütünleşmesini sermaye sınıfları silah zoruyla önlüyor, Tariş'te, Seydişehir'de ve birçok işyerinde olduğu gibi.

İşveren ve sarı sendika çemberini kıran işçi sınıfı, işçiye karşı, 13. 17. gibi maddeleri içeren, lokavtı hak sayan, grev hakkını kısıtlayan 274 ve 275 sayılı yasaların kabul edildiği 24 Temmuz'u işveren bayramı olarak görüyor. Türkiye işçi sınıfı yarım yüzyıl sonra ilk kez kendi bayramı: 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINI kitlesel bir biçimde kutlamaktadır. Barış ve özgürlükten yana güçlerin ağırlık kazandığı dünyamızda, yüzyılı aşan mücadelesinde, birçok yiğit evladı karada, denizde katledilen Türkiye işçi sınıfı dünya emekçileriyle birlik ve dayanışmasını haykırıyor.

Ölümsüz Güzelce'nin dediği gibi: «Bu gün kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş'e bırakıyoruz». YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmiyen, gecelerinde aç yatılmıyan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selam!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selam!
Paranın padişahlığını,
karanlığın yobazın
ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selam!

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!

Nazım HİKMET

1 MAYIS'TA BULUŞALIM

MEHMET ERTÜRK
T.MADEN İŞ SENDİKASI
GENEL SEKRETERİ

1 Mayıs tüm dünya işçilerinin emperyalizme, her türlü sömürüye karşı birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Renk, dil, din, ırk farkı gözetmeden tüm dünya işçileri, bu günü tek bir yumruk ve tek bir yürek olarak, uluslararası dayanışma duyguları içerisinde bayram yaparak kutlarlar. İşçi sınıfı, bu günü bayram ve şenlik yaparak kutlamaya hak kazanmıştır. Çünkü 1 Mayıs'ların faturası, burjuvaziye ve onun soygun ve talan düzenine karşı verilen mücadelede işçilerin kanıyla yazılmıştır. Ama dökülen bu kaniar, bir yandan işçi sınıfının yolunu aydınlatan meşaleler olurken, diğer yandan, dünya işçilerinin birlik ve dayanışmasını, uluslararası dayanışma bağlarının gelişmesini sağlayan sınıf kardeşliğini de geliştirmiştir.

Bazı ülkelerde çok görkemli bir biçimde kutlanır 1 Mayıslar. Örneğin sosyalist ülkelerde. Bu ülkelerin işçi sınıfı, yalnız burjuvaziye karşı çeşitli ekonomik ve demokratik haklarını geliştirmekle kalmamış, kendisi iktidarı ele alarak, insanın insanı sömürmediği, eşitliğe, kardeşliğe dayalı özgür bir düzenin kurulmasını da sağlamıştır. 1 Mayıslar, sosyalist ülkeler işçi sınıfının tarihi başarılarını simgeleyen birer anıttır. Bu yüzden 1 Mayıslar sosyalist ülkelerde büyük şenlikler yapılarak kutlanırken, bir yandan da sosyalist üretimin engin başarılarını sergilendiği bir alan haline getirilir.

Bazı ülkelerde ise 1 Mayısın işçi bayramı olarak kutlanması burjuvazi tarafından yasaklanmıştır. Sayıları gittikçe azalan faşist ülkelerle, demokratik hak ve özgürlüklerin baskı altında tutulduğu ülkelerdir bunlar. Üzülerek ve utançla belirtmek gerekir ki bu ülkeler arasında Türkiye'miz de bulunmaktadır. Emperyalizme ve uzantısı isdibdata karşı ulusal kurtuluş savaşından zaferle çıkmış bir ulusun işçi sınıfına 1 Mayıs'ı yığınsal olarak kutlamak yasaklanmıştır. Kurtuluş savaşı yıllarında emperyalist orduların işgalinde bulunan İstanbul'da 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından yığınsal olarak kutlanırken, son 55 yıldır buna izin verilmemesi, hakim sınıfların alınlarından kolay kolay silemeyeceği bir utanç belgesidir.

Üstelik Türkiye'deki hakim sınıflar 1 Mayısı işçi bayramı olarak yasaklamakla kalmamış, onu işçi sınıfına unutturmak için elinden gelen çabayı harcamıştır. Dünyada hiç bir örneği olmayan bahar bayramı yutturmacasını getirmiştir. Düzmece işçi bayramları oluşturmuştur. Sendikalar, grev ve toplu sözleşme yasalarının çıkarıldığı 24 Temmuz işçi bayramı olarak ilân edilmiştir. Ama 24 Temmuz'da çıkarılan yasaların, sendika seçme özgürlüğünü baltalayan, genel grev ve dayanışma grevini engelleyen hükümlerle donatıldığı, sarı ve sınıf uzlaşmacısı Türk-İş yönetici kliği dışında tüm işçi sınıfımızca kavranmıştır. İşçi sınıfımız 24 Temmuz'u bayram olarak kutlamak bir yana, sendikal hareketimizin tarihine geçen kara bir leke olarak lanetlemektedir.

«Gerçekler İnatçıdır» Burjuvazinin tüm engellemelerine, baskı ve terörüne karşın, 1 Mayıs Türkiye işçi sınıfına unutturulamamıştır. Ve asla unutturulamayacaktır. 55 yıl aradan sonra işçi sınıfımız, 1 Mayıs 1976'yı dünyadaki sınıf kardeşleri gibi, ülkemizde de bu kez yığınsal olarak kutlayacaktır.

İşçi sınıfının tek ve güçlü ekonomik ve ulusal kitle örgütü olan DİSK, 1 Mayıs işçi bayramını yığınsal olarak kutlamak için yoğun çalışmalar içine girmiştir. 55 yıl aradan sonra işçi sınıfımız yığınsal ve coşku içerisinde bayramlarını kutlamanın kıvancını tadacaktır.

Tüm emekçi halkımızın, ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin geniş desteğiyle yığınsal bir biçimde kutlanacak olan bu bayram, hiç kuşku yoktur ki, özelde işçi sınıfı hareketine ve genelde işçi sınıfı önderliğinde tüm emekçi halkımızca verilen bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesine yeni ve ileri katkılar getirecektir.

Doğaldır ki, 55 yıllık yasaktan sonra işçi sınıfımızın 1 Mayıs'ı yığınsal olarak kutlaması sosyal kurtuluş ve demokrasi mücadelesinden, ileri demokratik bir düzen kurma mücadelesinden ayrı düşünülemez.

1 Mayıs 1976 yığınsal kutlamasının ayırd edici özelliklerinden biri de budur.

Tüm ilerici, demokrat, yurtsever güçler, 1 Mayıs'da işçi sınıfı önderliğinde gösteri alanında buluşalım.

DEMOKRATİK HAKLAR UĞRUNDA İLERİ !

Bugün, işçi sınıfının başı çektiği, tüm emekçi halk katlarını saran toplumsal hareket fabrikalarda, tarlalarda, işyerlerinde, okullarda, hayatın her alanında boy vermektedir. İşçi sınıfı ve onun etrafında halkalanan emekçi halk kitleleri şu acil demokratik isteklerini ileri sürmektedir:

- **Faşist yuvalar dağıtılmalıdır!**
- **Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmalıdır!**
- **Sıkıyönetimsel baskılara son verilmelidir!**
- **141-142-146. maddeler kaldırılmalıdır!**
- **Tüm gerici yasalar iptal edilmelidir!**
- **Gerçek bir toprak reformu demokratik bir biçimde gerçekleştirilmelidir!**
- **Tarım işçileri sigorta kapsamına alınmalı, tüm sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**
- **Gizli oy, açık sayım ilkesine dayanan referandum hakkı yasalaşmalıdır!**
- **Genel grev, dayanışma grevleri hakkı sınırsız olarak tanınmalıdır!**
- **Çığ gibi büyüyen işsizliği önleyecek, pahalılığı durduracak tedbirler alınmalıdır!**
- **Genel sağlık sigortası gerçek anlamda ve eşit bir biçimde uygulanmalıdır!**
- **Memurlara ve öğretmenlere toplu sözleşmeli grevli sendikal haklar tanınmalıdır!**
- **Emperyalist devletlerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi soymasına son vermeli, tekeller kaldırılmalıdır!**
- **Ulusal ayrıcalığa ve ulusal baskıya son verilmelidir!**
- **Nato'dan çıkılmalı, ikili anlaşmalar yırtılmalı, üsler kapatılmalıdır!**

1 MAYIS DÜNYA İŞÇİLERİNİN BAYRAMIDIR

- **Amerika defol!**
- **Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenliğine dokunulmamalıdır! Kıbrıs sorunu uluslararası platformda çözülmelidir! Saldırgan emperyalist güçlerin, Nato'nun, CIA'ın Kıbrıs'ı bölme, taksim politikası boşa çıkarılmalıdır!**
- **Komşularımızla, bütün dünya ülkeleriyle karşılıklı yarar ilkesine dayanan iyi ilişkiler kurulmalı, barışçıl bir dış politika izlenmelidir!**
- **Bütün bu isteklerin gerçekleşebilmesi için, gerici MC iktidarı yıkılmalı, yerine halktan yana, demokratik bir iktidar iş başına geçirilmeli, sosyalizmin yolunu açacak ileri demokratik bir düzen oluşturulmalıdır!**

Gençlik emekçi halkımızın ayrılmaz bir parçasıdır ve onun ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin içindedir. Bundan ötürü, yukarıda genel hatları ile belirttiğimiz acil istekler aynı zamanda gençliğin istekleri olarak ele alınmalıdır. Ancak, bunun dışında da gençliğin bir yaş kategorisi olmaktan gelen kendine özgü bazı istekleri vardır. Bunlar, genel olarak şöyle belirtilebilir:

- **Öğretim kurumlarında öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlanmalıdır!**
- **Bilimsel ve yönetsel özerkliğe sahip üniversite!**
- **Okullardaki polis karakolları kaldırılmalıdır!**
- **Gençliğin örgütlenmesi önüne konan tüm engeller kaldırılmalıdır!**
- **Gerici «ortaöğretim disiplin yönetmeliği» iptal edilmelidir!**
- **18 yaş seçme hakkını söke söke alacağız!**
- **Yaygın ve politeknik eğitim sağlanmalıdır!**
- **Tüm sosyal haklar, emekçi gençler ve çocuklara da sağlanmalıdır!**
- **İşgünü saati emekçi gençler ve çocuklar için en fazla 8 saat olmalıdır, mesleki eğitim bu sürenin içinde sayılmalıdır!**
- **Emekçi gençler, çocuklar ve kızlar için eşit işe eşit ücret ilkesi uygulanmalıdır!**
- **Silahlanma yarışının, gençler üzerindeki olumsuz yansımaları giderilmelidir!**
- **Tarım alanında çalışan genç emekçilerin ve çocukların ekonomik, sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**

Bütün bu isteklerin hayata geçirilmesi için tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, buna bağlı olarak tüm ilerici gençliğin birliği zorunludur. Yığınsal bir biçimde kutladığımız işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs gösterilerinin bu doğrultuda ileri bir adım olacağına inancımız tamdır.

- **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma günü 1 Mayıs!**
- **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması!**
- **Yaşasın işçi sınıfının birliği!**
- **Yaşasın işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü Sosyalizm!**
- **İşçi-gençlik dayanışması güçlensin!**
- **Yaşasın dünya gençliğinin dayanışması!**
- **Dünya gençliği, anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk istiyor!**
- **Dünya gençliği ile birliğimizi engelleyen gerici yasalar kahrolsun!**
- **Emperyalizm, faşizm, gericilik, ırkçılık karşısında tüm ilerici gençlik birleşin!**
- **Yaşasın ilerici gençliğin birliği!**

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi: Serter Ersin ● Sorumlu yönetmen: Bahattin Seven ● Yönetim yeri: Divanyolu Klodfarer cad. Örer İşhanı, No: 33-35/11, Cağaloğlu-İSTANBUL ● Dizgi: Alfabe, Baskı: Barış Matbaası ● Son baskı: 30-4-976